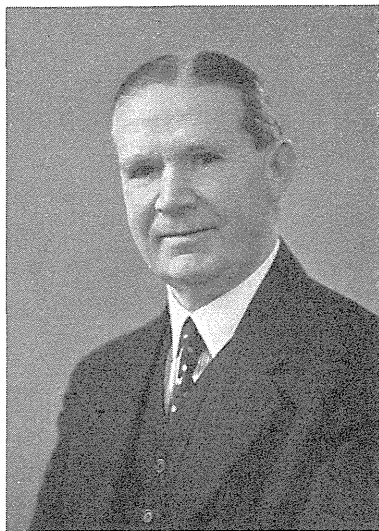

ca. 50 km fra lejren, men døde af en maveblødning, før en operation kunde foretages. Han blev begravet i sin barndoms by, Ribe. Han spandt aldrig guld ved sit arbejde og stiftede aldrig familie eller eget hjem; men danske ornithologer vil huske ham som Storkenes utrættelige og nøjsomme udforsker.

Wilhelm Weibüll.

8. marts 1878 - 1. marts 1956.

Af BERNT LØPPENTHIN.

Om aftenen 15. august 1906 var en lille, udsøgt skare ornithologer, ialt 7, samlet hos daværende assistent i Finansministeriet AXEL KOEFOED. De diskuterede mulighederne for dannelse af en dansk ornithologisk forening, og hvad der kom ud af det, har vi vidnesbyrd om. Dansk Ornithologisk Forening var en realitet efter denne sammenkomst, selv om den formelt først blev startet på en generalforsamling i WIWELS selskabslokaler 15. oktober samme år. Nu kan ingen længere aflægge en førstehånds beretning om nævnte aftens forløb i KOEFODS hjem. 1. marts 1956 afgik den sidste af stifterne, driftschef WILHELM WEIBÜLL, ved døden.

WEIBÜLLS barndomshjem var i Sydsjælland, hvor faderen, handelsgartner CHR. V. LARSEN, havde en over hele egnen kendt virksomhed ved Bårse Runddel. WEIBÜLL blev student fra Herlufsholm 1895 og ønskede at blive førstemand for at kunne dyrke de interesser for naturen og specielt for fuglene, han havde næret fra dreng. Men han fulgte faderens ønske, studerede jura og tog 1901 embedseksamen i dette fag. 1905 blev han overretssagfører, 1909 kontorchef og hovedkasserer i Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, 1914 kontorchef for Fængselsvæsenets arbejdsdrift, og 1915–20 var han tillige konstitueret inspektør for Christianshavns Straffeanstalt. 1926 blev han leder af arbejdsdriften i straffeanstalterne, 1946 chef for Fængselsvæsenets arbejdsdrift, og efter sin afsked 1949 udarbejdede han en litterær redegørelse for denne sag.

WEIBÜLL elskede at færdes i naturen, og han har foretaget talrige iagttagelser og også en del indsamlinger. Med særlig kærlighed har han omfattet et terræn ved Hedehusene, hvor han har haft jagten gennem 46–47 år.

Af mere omfattende ornithologiske artikler har han skrevet »Om Sort Rødstjert i Danmark« (D.O.F.T. 2, 1907–08), »Lidt om Rovfuglene i Danmark og om Grundene til deres Aftagen« (D.O.F.T. 5, 1910–11) og »Hejren i Danmark nu og tidligere« (D.O.F.T. 6, 1911–12). I afhandlingen om Rovfuglene omtales bl. a. Glentens store påvirkelighed over for forstyrrelser, og man får en stærk formodning om, at WEIBÜLL var dygtigere til at finde Hvepsevågens tilholdssted end mange af hans samtidige; han siger, at »den findes i hvert Fald i Nordsjælland i næsten enhver større Skov«.

I sine sidste 10–15 år kom WEIBÜLL meget lidt i Dansk Ornithologisk Forening, muligvis fordi hans gamle venner og bekendte fra de første år var faldet bort; men han ville have været selvskrevet hædersgæst ved 50års jubilæet. WEIBÜLL efterlader sig hustru og en datter, der er læge.